

Overpeinzing **Stilte Zoeken**

Kerken zijn van oudsher de plaatsen waar het Grote Verhaal gezegd en gezongen wordt, omringd door plechtige rituelen, dwarsfluit en orgelklanken. Wat betekent het allemaal?

Mensen strijken even neer, kijken om zich heen, zuchten, snuiten hun neus. Je zit, je mijmert achter een kerkpilaar, je snuift de geur op van walmende kaarsen en oude luchten, en je gaat weer.

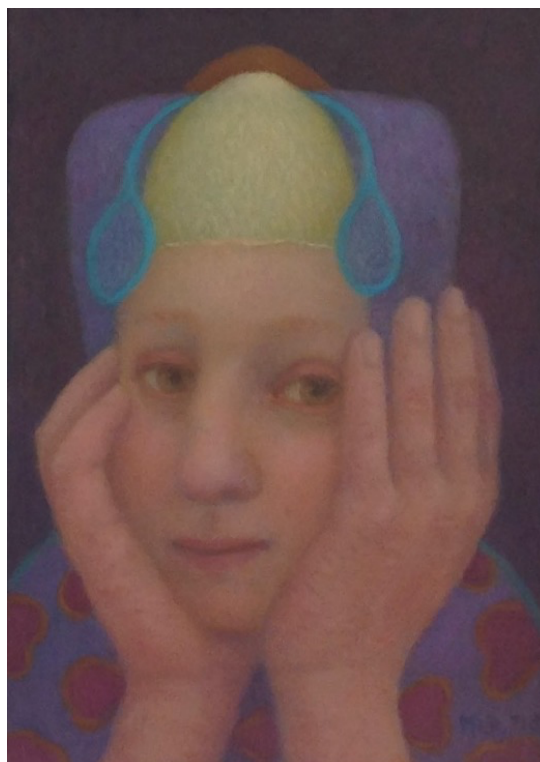
Veertig, dertig jaar geleden waren de meeste kerken nog vol. Volle kerkbanken met kerkdiensten en religie, maar steeds meer mensen denken en voelen niet meer in godsdiensten en kerkelijke organisaties.

Iedereen loopt rond met vragen waarmee we geen raad weten. Hoop tegen wanhoop. Er wordt naar stilte gezocht. Stilte zoeken, wordt wel gezegd, is proberen je hoofd leeg te maken.

Is dit korte leven alles wat er is? Wat is de zin van het leven? Het gevoel dat je meer bent dan jezelf, dat je op de een of andere manier verbonden bent met het hele leven - eenieder van ons - godsdienstig of niet.

De behoefte voelen om een duidelijke vorm te vinden voor verwondering die we soms even ervaren. Zoeken naar levenshouding, spirituele ervaringen, stilte momenten en emoties, ik- ervaringen.

Stilte zoeken is onzeker en onrustig zuchten en verzitten; wachten...maar waarop? Op een moment van zoeken naar evenwicht, naar inzicht en overzicht, van weten: dit ben ik...zo is het met mij gesteld- moet ik dit of dat doen – moet ik dit vragen, kan ik dit beter niet doen – zo kan ik niet verder - zo weer wel. Verwarde en ook rustige gedachten. Ik wil niet afgezonderd raken, overgelaten aan mezelf – onvindbaar worden. Ik wil verbonden zijn met mensen. Ik wil volstromen, bezield worden, nieuwe inzichten vinden, moed verzamelen en ja ook bidden.

'Gedachte', olie/paneel, 16x15 cm. Marieloes Reek